

KÉPES KRÓNIKÁK

Akiket a mozdony füstje is meg-csapott! Komárom, 2011. szeptember 1-3.

A gyalogság Kecskeméten, és Komáromban vizsgázott 2011. évben

A Hősök Keresztje Emléktúra 2011. augusztus 26-28.

1921 augusztus 21.-én Pécs és környéke örömmámorban úszott.

Akiket a mozdony füstje is megcsapott!

2011. szeptember 3-án rendezte éves kiképzés és minősítő rendezvényét a Magyar Huszár és Katonai Hagyományőrző Szövetség Monarchiás és Világháborús tagozata Komáromban.

Bár csoportunk a Magyar Honvéd Vadász és Hagyományőrző Sport csoport Nem tagja a tagozatnak, de a kérdés körben érintett, mint a II. Világháború Magyar Királyi Honvédség Vasútüzemi századainak hagyományait is ápoló csoport, ezért egy gyakorlati bemutatót és kisebb előadást tartottunk a jelenlévő Magyar és Cseh hagyományőrzők részére, ismertette a szakszolgálat feladatait és második világháborús harci tevékenységét.

Külön kitértünk a vasúti pályás szakszolgálat jelentős bombázásokból adódó 1944. évi veszteségeire Hatvan, Szolnok, Győr, Sopron, Szeged vasútállomásainak elpusztításakor történt különleges esetekre.

A legújabb kutatási eredményekre alapozva ismertettük a Biatorbágyi pálya merényletet, eloszlatva a tévhitet a hidrobombázás mítoszáról.

Az 1938 - 1941 évi "Ország Gyarapodás" során ellátott pályás szolgálati feladatokról, a vonal átvételek elő bejárások rendszeréről külön előadásrész szólt. Ehhez gyakorlati bemutató is kapcsolódott, a pályafenntartási korabeli mérő-, és munkaeszközök gyakorlati alkalmazásának bemutatásával, illetve azok használatának kipróbálási lehetőségével.

A Vonal ellenőrzésre merényletmentes pálya megállapítására szolgáló pályamesteri kézi hajtányt külön is ki lehetett próbálni bárkinek az erőd előterében lévő forgalmon kívül helyezett iparvágányon, megtapasztalva a korabeli felderítés körülményeit.

Mint képeinken is látható ennek az eszköznek a gyakorlati használata aratta a legnagyobb sikert. És ha már ott voltunk mi is gyakoroltunk, mert ez sosem árt, és részt vettünk a "csatában" is.

Tisztelettel: László Zoltán Antal MÁV Mérnök Tanácsos

Fotó: Balázs Pál gépész mérnök

A gyalogság Kecskeméten, és Komáromban vizsgázott 2011. évben

A felkészítést a csapatok otthon végezték el, de kihasználva a sok csapat adta lehetőségeket Kecskeméten és Komáromban is kis híján század szinten gyakoroltunk. Ez nagyon fontos hiszen egy ember kis kötelékben, saját bajtársakkal már általában jól megy, de ha már nagyobb kötelékben vagyunk ott már látszanak az eltérések. A Honvédelmi Minisztérium eddig még nem készült el a „segédanyag” kiadásával, így maradt a régi rendszer saját magunk vezettük a kiképzést mint eddig.

Kecskeméten a Napoleoni és '48-as tagozatnál ki kell emelni a Kecskeméti csapat óriási fejlődését, de sorrend nélkül igen jól teljesített: Szolnok és Szeged is. (53 fő vett részt)

Komáromban, a Monarchia és a világháborúk korszakában szintén három csapatot lehet kiemelni akik igen jól szerepeltek: Sopron, Pápa és Szolnok. (itt 83 fő volt jelen)

Külön köszönet illeti a szervezőket, mert minden adva volt mindkét helyen.
Képeink a két eseményen készültek

Képes összefoglaló a Fényképes Krónikák következő számában lesz megtalálható.

A Hősök Keresztje Emléktúra

2011. augusztus 26-28 között a bukaresti székhelyű Román Katonai Hagyományőrző Egyesület szervezésében sor került a Hősök Keresztje Emléktúrára (Marș Memorial Crucea Eroilor) a Déli-Kárpátokban, a Bucegi (Bucsecs)-hegységben. Az immár harmadik éve megrendezett eseményen a román hagyományőrök mellett részt vettünk az osztrák-magyar haderő képviselőjében ketten magyarok és néhány cseh hagyományőr is érkezett Csehországból.

1916. augusztus 27-én Románia megtámadta az Osztrák-Magyar Monarchiát, ezzel belépett az első világháború hadviselő államainak sorába. A három hadsereggel támadó román állam Erdély elfoglalását tűzte ki elsődleges céljává, azonban a Monarchia csapatai, kiegészítve a német csapatokkal, visszaverték a támadást. A Déli-Kárpátok szorosaiban intenzív harcok után törték át mindenhol a román védelmet, sokszor egész román hadosztályok estek fogságba a magas hegyek tetején, ahol a bekerítettség ellenére még ideig-óráig védekezni tudtak.

A Bucegi-hegység 2000-2500 m magas hegyláncain tartott legtovább az ellenállás, melyeket a román haderőre súlyos veszteséggel járó harcok előztek meg a Tömösi-szorosban és a Prahova völgyében. Az esemény időpontjának kiválasztását elsősorban ez motiválta, azonban a rendezvény a nemzetközi megbékélés szellemében folyt. Sinaia városban található egy hősi temető, melyben külön csoportosítva és emlékművel ellátva vannak az elesett román, magyar, osztrák és német katonák sírjai. Itt a helyi önkormányzat támogatásával folyt augusztus 28-án a megemlékezés.

Augusztus 26-án reggel közel 30 hagyományőr teljes felszereléssel, a kézben fegyverrel vágott neki Sinaiaról telekabinnal a Sinaia 2000 magassági pontra, ahol kiszálláskor a hirtelen levegőváltozást érezni lehetett, a levegő hideg volt, de a nap tűzött és az ember könnyen leégett. A kilátás egyedülálló volt, csak az értheti meg, aki átéli. Mircea Emilian Stoica hagyományőr ezredes irányításával a csapat gyalogmenetben vágott neki reggel 8-kor a 20 km-t is meghaladó útnak, mely a hegyek gerincén lévő ösvényeken haladt, melyek biztonságosak voltak. A menet fegyelmezetten, vezényszóra vonult, a román hagyományőrök példamutató módon segítségére voltak a vendégeknek. Továbbá, ha szembe találoztunk turistákkal, mindig tisztelettudóan informálták a közönséget mibenlétünkről.

Délutánra értük el a Cabana Babele magassági pontot (2206 m), ahol megebédeltünk, majd a felszerelésünk egy részének hátrahagyásával nekivágtunk az Omul csúcs-nak, mely 2507 m magasságával uralja a környező tájat. Itt korabeli térképeket szedett elő Eugen Mirel román hagyományőr és megvitattuk a korabeli hadieseményeket, a román csapatok mellett legtöbbet az 51. honvéd gyaloghadosztály neve tűnt fel a térképeken.

Kis pihenés után visszaérkeztünk a Cabana Babele-hez és telekabinnal éjszakai szállásra ereszkedtünk le Bușteni-be (akinek tériszonya van, annak nem könnyű érzés a levegőben lógni 2000 m-es sziklák között). A kimerüléstől vacsora után azonnal ágynak esett a társaság, a csehek amúgy sem jöttek fel az Omul-csúcsra, mivel alkoholt fogyasztottak azelőtt való este és nem bírták az egész napos menetet. Jómagam is estére a mauser karabélyt már a legváltozatosabb módon hurcoltam magammal a kimerültségtől, át lehetett érezni a korabeli katonaélet nehézségeit.

Augusztus 27-én reggel ismét feljöttünk telekabinnal Bușteni-ből a Hősök Keresztje (Crucea Eroilor) emlékműhöz, mely a Caraiman hegy 2291 m magassági pontján található. A 28 m magas keresztet 1926-1928 között állították fel az első világháborúban elesett hősök emlékére, melyet éjszaka 120 db 500 w-s villanykörte világít meg. A megemlékezésen a román hagyományőrök egy 30 m hosszú zászlót engedtek le az emlékműről, a megemlékező beszédekben a magyar és német elesettekről is megemlékeztek.

Délután ismét telekabinnal leereszkedtünk és visszautaztunk Bușteni-ből Sinia-ra, ahol a helyi önkormányzat által szervezett megemlékezésen vettünk részt a hősi temetőben. Mivel egy nemzeti színű szalaggal ellátott koszorút vittünk és a román hagyományőrök virágokat tettek minden elesett katona sírjára, gondoltuk, nem tegyük a központi emlékműre, hanem a magyar sirokhhoz, azonban előzékeny módon a központi emlékműre tették egyedüli koszorúként!

Délután a város parkjában eredeti, 1916 M mauser karabélyokat kaptunk kézhez és egy harci bemutatót játszottunk el, mely a végén egy kézfogással végződő „rohammal” végződött, a közönség tomboló lelkesedése közepette.

Másnap reggel a Sinaia-i királyi kastély udvarán fegyverfogásokat mutattak be a román hagyományőrök, majd ünnepélyes keretek között emlékérmek átadására került sor. Utána a kastélyt látogattuk meg, mely pompájában egyedülálló Románia területén.

A román hagyományőrök vendégszerete példaértékű volt, az ellátás és szállás biztosítva volt. Mivel nekünk nem volt megfelelő osztrák-magyar egyenruhánk, Bukarestben készítettek Czim-balmas Dénes társamnak zubbonyt és nadrágot a rendezvényre a román hagyományőrök. Sajnos zászlónk sem volt, ami megfelelt volna az első világháborús hagyományoknak (Gyergyóban csak újkori székely határőr gyalogos hagyományőrző csapat van), de jövőre tervezzük többen megjelenni a rendezvényen, ezért szeretettel várom első világháborús hagyományőrzők jelentkezését, hogy az elesett magyar katonák emlékére méltó módon megjelenhessen a magyar katonai hagyományörzés.

Nagy József, Budapest, 2011.10.01

1921 augusztus 21.-én Pécs és környéke örömmámorban úszott.

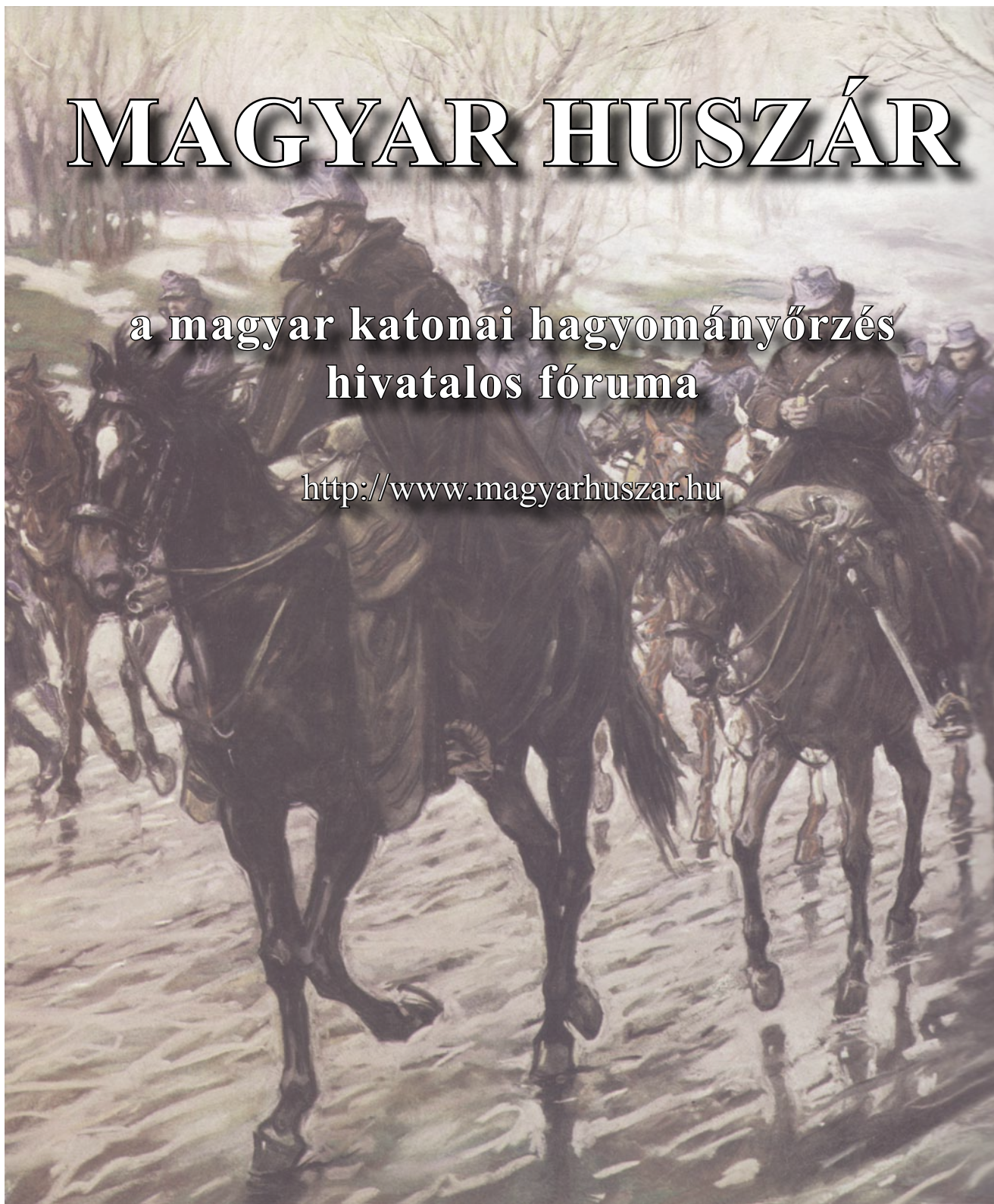
A három éves szerb megszállást nyögő baranyai nagyváros és környéke a Magyar Nemzeti Hadsereg bevonulását ünnepelte, éppen 90-éve. A nagy esemény 90. –évfordulója tiszteletére a Szabolcs fejedelem Hagyományörző Íjász és Lovasíjász Egyesület ebben az évben először, szép megemlékezést szervezett. Az első esemény az Árpád tetőn volt, itt húzódott annak idején a határ. Elsőként a Baranya Megyei közgyűlés alelnöke Jakabné Pól Marietta mondott szívhez szóló beszédet, majd Dr Szarka Gábor HM Kabinetfőnök úr idézte föl a korabeli eseményeket. A koszorúzás után bajtársi ebéden vettünk részt vendéglátóink jóvoltából, majd Pécs belvárosában, a Szécsényi téren folytatódott a rendezvény. Itt Dr Markó György ezredes, a HM HIM parancsnokhelyettese tartotta a megemlékezést, míg Pécs városa részéről Oszli Dénes úr emlékezett meg a korabeli eseményekről. 90-éve ötvenezer ember ünnepelt, most kb. ötven ember tartotta fontosnak a megemlékezést. Köszönet a szervezőknek, és minden katonának és hagyományörzőnek aki a kb 36 fokos hőmérséglet ellenére gond nélkül kitartott a rendezvényen.

kép, szöveg: Udó

MAGYAR HUSZÁR

a magyar katonai hagyományörzés
hivatalos fóruma

<http://www.magyarhuszar.hu>

Magyar Huszár és Katonai Hagyományörző Szövetség

info@magyarhuszar.hu

ERŐT! TISZTESSÉGET!

